

**Να γενικεύσουμε την αντίσταση και την ανυπακοή  
στην καπιταλιστική στρατηγική.  
Να αγωνιστούμε στην προοπτική της ανατροπής!**

*του Γιάννη Μηλιού*

Τα Μνημόνια αποτελούν ένα σύνθετο πλέγμα μέτρων, τα οποία, σύμφωνα με τους εμπνευστές και διαχειριστές τους, στοχεύουν σε συγκεκριμένους δημοσιονομικούς στόχους: Αύξηση των εσόδων και μείωση των δαπανών του κράτους, πρωτογενή πλεονάσματα.

Μικρή σημασία έχει σε ποιο βαθμό θα πραγματοποιηθούν αυτοί οι στόχοι, δηλαδή σε ποιο βαθμό θα επιτευχθούν οι διακηρυγμένοι στόχοι των Μνημονίων. Διότι έτσι κι αλλιώς, αποτελούν θεσμοθέτηση και σταθεροποίηση του νεοφιλελεύθερου πλαισίου διακυβέρνησης, της λιτότητας για τις εργαζόμενες τάξεις και στρώματα της κοινωνίας. Άλλωστε, αν τα αποτελέσματα αποκλίνουν από τους στόχους, «απλώς» θα «απαιτηθούν» πρόσθετα μέτρα!

Σημασία λοιπόν έχουν αυτά καθαυτά τα μέτρα που συνιστούν το Μνημόνιο: Περικοπή μισθών στο δημόσιο τομέα, μείωση συντάξεων, αυξημένη φορολογία στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, συμπίεση του μισθού και της διαπραγματευτικής δυνατότητας των μισθωτών του ιδιωτικού τομέα, μέσα κυρίως από την «απελευθέρωση» της αγοράς εργασίας, δηλαδή τις επισφαλείς μορφές απασχόλησης και την «απελευθέρωση» των αγορών εμπορευμάτων. Πρόκειται πάνω απ' όλα, για την απόδοση στο κεφάλαιο της «ελευθερίας του»!

«Ελευθερίας» για μαζικές απολύσεις όποτε το απαιτεί το κριτήριο για αυξημένη κερδοφορία, «ελευθερίας» για συμπίεση εργατικών δικαιωμάτων, για συμπίεση του επιπέδου των εργατικών αμοιβών μέσω των «ελαστικών μορφών απασχόλησης», για συμπίεση του κατώτατου μισθού και μέσω αυτού ολόκληρης της μισθολογικής κλίμακας πλην των στελεχών, «ελευθερίας» που είχε περιοριστεί μέσα από τους εργατικούς και λαϊκούς αγώνες του παρελθόντος.

Μια κυβέρνηση που υλοποιεί ένα τέτοιο πρόγραμμα ενίσχυσης των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου μέσα από τον στραγγαλισμό των εισοδημάτων και της διαπραγματευτικής ισχύος της εργατικής τάξης και της κοινωνικής πλειοψηφίας, δεν είναι τίποτε περισσότερο και τίποτα λιγότερο από μια κυβέρνηση στην υπηρεσία του κεφαλαίου, όσο κι αν «αποστασιοποιείται» επικοινωνιακά από την πολιτική που υλοποιεί.

Απέναντι σε αυτή την πολιτική πρέπει να οργανώσουμε και να μαζικοποιήσουμε τις αντιστάσεις όλων όσων πλήττονται, των λαϊκών τάξεων και στρωμάτων. Να οργανώσουμε ένα κίνημα αντίστασης, ανυπακοής και ανατροπής, σε αντιστοιχία με τις μέχρι σήμερα εξαγγελίες, το Πρόγραμμα και τους αγώνες του ΣΥΡΙΖΑ!

13/8/2015.